

ÖLÜM ÇUKURLARI

Halil NİMETOĞLU / E.Vali

Bütün uygarlıklar kentlerde oluştu, gelişti ve dünyaya yayıldı. Evrensel uygarlık böyle ortaya çıktı.

Kentlerin insan yaşamını kolaylaştırıcı özelliği vardır. Ulaşım, haberleşme, eğitim, kültür, sağlık, sanatsal faaliyetler başta olmak üzere tüm çağdaş hizmet ve etkinlikler insana yaşamı solutur. İnsan olmanın çağdaş anlamda toplu yaşamın bize tadını yaşatır.

Ülkelerin uygarlık düzeyi de bu hizmetlerle ve yaşamı kolaylaştıran çağdaş kentlerle söz konusu olmaktadır.

Bizim ülkemiz, başta kentlerimiz olmak üzere tüm yaşam olanaklarımızla bu düzey ve anlayışın neresindeyiz?

Ben gerilerde olduğumuzu düşünüyorum. İnsan ve toplum yaşamını kolaylaştıran kentler konusunda söylenecek çok şey var.

Gerilerde olduğumuza ilişkin olarak bu yazı çerçevesinde bir konuya değinmek istiyorum. **“Buna gelinceye dek neler var neler”** diyenler olabilir. Ama böyle olumsuz nedenler bir araya gelerek büyük ülke tablosu ortaya çıkıyor.

Değineceğim konu, başta büyük kentlerimiz olmak üzere, insanlarımızın farkında olmadan içine düşüp, ya yaralandıkları veya yaşamlarını yitirmelerine neden olan yollardaki caddelerdeki veya başka alanlardaki ciddi önlem alınmamış “çukurlar”.

Bu konuda da bir anıma yer vermek istiyorum: Düzce Valiliğim sırasında, İstanbul Şirinevler’de (5) yaşında bir çocuğun böyle bir çukur-rögar boşluğuna düşerek ölümü beni çok etkilemişti. Bunun üzerine, 12.03.2007 tarihinde İstanbul Valiliği, Büyükşehir ve Bahçelievler Belediye Başkanlıklarına bir yazı yazmıştım. Bunu

aşağıda olduğu gibi ifade etmem iyi olur sanıyorum, Yazı şöyleydi:

“İstanbul Şirinevler Tavukçu Deresi İslah çalışmaları kapsamında yenden düzenlemesine gidilen Kerim Çavuşoğlu sokağından annesiyle geçerken üzeri sadece bir mukavva ile örtülen, rögara düşerek ölen (5) yaşındaki küçük Dilara DUMRU’nun bu hazin ölümü tüm ülke insanını etkiledi. Bu olayda birçok kişinin belli ölçülerde sorumlu bulunduğuunu kabul etmek zorundayız. Benzer olayların ülkemizin hiçbir yerinde bir daha yaşanmaması en büyük dileğimizdir. Toplum olarak hafızamızın zayıf olduğunu düşünerek bu olayın unutulmadan bundan ders alınmasını sağlamak ve ayrıca Dilara DUMRU’dan da özür dileyip bir ölçüde kendimizi başışlatmamız gerekmektedir. Bunun için de öncelikle; Dilara DUMRU’nun yaşamını yitirdiği sokağa adının verilmesinin uygun olacağı düşüncesindeyim. Bilgi ve takdirlerinize sunarım.”

Yazının sonucu ne oldu bilmiyorum; ilgili yerler de herhangi bir yanıt vermediler. Belki de bir yurttaş olarak duyarlılığımı ciddiye almadılar.

Yukarıda sözünü ettiğim olay benzerleri her geçen gün artarak bu günlere geldik. Gazete veya televizyonlarda bunlardan söz ediliyor. Bu olayların bir kısmı da belki basına yansımadan kaybolup gidiyor.

Köy okullarında septik çukurlara düşenler, caddelerde kapağı hırsızlarca çalınan rögarlara düşenler, ağız açık bırakılan su kuyularına düşenler, kısaca çeşitli çukur ve boşluklar ve buralardan pisipisine yaralanmalar veya ölümler.

Böyle çukurlara, insanlar yanında hayvanların da düştüğü oluyor. Bu

yılın başlarında bir su kuyusuna düşen bir köpeği büyük maharetlerle kurtardılar. Hatırlarsanız köpeğe de **“Kuyu”** adını verdiler.

Çeşitli çukurlar ve buralardaki yaralanma ve ölüm olaylarına değinen çok sayıda gazete haberlerine ilişkin kupürleri kesip saklamıştım. Okuyucuyu sıkmamak için burada sadece Dilara DUMRU olayına yer verdim.

Böylece örnek de vererek konuya yeterince değindik. Ne yapmalı? Herkes eğitim ve bilinçlenme diyecektir; doğru. Fakat sorunun çözümü için idare olarak öncelikle yapmamız gerekenlerde var.

Vali, kaymakam, her kademedeki belediye başkanları, mahalle ve köy muhtarları öncelikle bu konuya önem vermeliler. Kendisine bağlı birimlerin bu alanda daha duyarlı davranmalarını istemeliler.

Sık sık genelgeler yayınlayıp, bunların sonuçları izlenmelidir. En uç köyün okul öğretmenleri bile bölgelerinde bu yolda çok etkili olabilirler.

Çeşitli toplantılarda, yukarıda adı geçenler bu konuyu gündemlerine alıp, katılımcılardan duyarlı davranmalarını istemelidirler.

Hedef pisipisine yaralanma ve ölümleri önleme, yaşam alanlarımızı zayıf duruma getirmektir.

İnsanı yaşatmadan, devleti yaşatmanın söz konusu olamayacağını, her tür hizmetimiz ve çalışmalarımızda temel ilke edinmekle en zor ve çözümsüz görünen sorunu bile rahatlıkla çözeceğimizi unutmayalım.

En derin saygılarımla...